

30 Δεκεμβρίου: Εορτάζει η Αγία Ανυσία

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 30 Δεκεμβρίου, η Εκκλησία μας τιμά σήμερα τη μνήμη της Αγίας Θεοδώρας από την Καισάρεια και της [Αγίας Ανυσίας](#) από τη Θεσσαλονίκη.

- Γράφει ο π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος

Η οσιομάρτυς Ανυσία η εν Θεσσαλονίκη

Το φως που εκπέμπει η μνήμη των Αγίων της Εκκλησίας μας είναι το πιο ισχυρό. Και ο λόγος είναι διότι το φως αυτό πηγάζει από τη θεία Χάρη που καταύγαζε την ψυχή των Αγίων, το οποίο τους δόθηκε ως δώρο για τους κόπους και τις θυσίες τους. Το φως της μνήμης τους δεν σβήνει ούτε και πρόκειται να μειωθεί, αλλά θα συνεχίζει να λάμπει και να ακτινοβολεί τις ψυχές όλων όσων τους τιμούν, όλων όσων τιμούν τη πίστη και τη γενναιότητα της ψυχής τους. Αυτό το φως πηγάζει σε

όλους που τιμούν τη σήμερα τιμώμενη Αγία.

Η Αγία Ανυσία γεννήθηκε και έζησε στα δύσκολα εκείνα χρόνια των διωγμών κατά των Χριστιανών επί εποχής του βάνουσου διώκτου, του Μαξιμιανού, την ίδια περίοδο με τον πολιούχο Άγιο της Θεσσαλονίκης, τον Μυροβλύτη Δημήτριο.

Στους ουρανούς πατρίδα έχει την πόλη του Θεού, όπως και τόσοι άλλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας, μητέρα την Αγία Εκκλησία, πρότερον μεν την Αγωνιζομένη, στη γη, στην οποία αναγεννήθηκε, και τώρα στην Θριαμβεύουσα, στον ουρανό, την οποία αποκαλεί ο Απόστολος Παύλος «των Πρωτοτόκων [1]», της οποίας ο γενόμενος υιός της έχει αδελφούς όλους τους Αγγέλους και Μάρτυρες και Οσίους.

Σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανή από πατέρα και μητέρα, οι οποίοι ήταν επιφανείς και πλούσιοι άρχοντες της Θεσσαλονίκης. Ασπάσθηκαν την πίστη την αληθινή, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, με την οποία γαλούχησαν από μικρής ηλικίας τη θυγατέρα τους. Πόθος της ήταν να συναντήσει τον Ουράνιο Νυμφίο Χριστό, αποστρέφοντας τις ηδονές και τα υλικά αγαθά του μάταιου τούτου κόσμου και αναζητώντας τα αιώνια, ουράνια και άφθαρτα αγαθά του Παραδείσου. Γι' αυτό μοίρασε όλα της τα πλούτη στους φτωχούς «και τον πλούτον σκορπίσασα, και πτωχοίς επαρκέσασα, ενυμφεύθης άφθορος τω Ποιήσαντι [2]».

Ζούσε αφιερωμένη στο Χριστό και διαρκώς προσευχόταν, τηρώντας τις νηστείες της Εκκλησίας μας. Πώλησε όλα τα υπάρχοντά της και διένειμε το πλούτο της στους φτωχούς, ενώ η ίδια ζούσε από τον κόπο των χειρών της.

Κάποια ημέρα η αγία αυτή παρθένος είχε βγει έξω για να πάει στην εκκλησία. Την ημέρα εκείνη οι ειδωλολάτρες γιόρταζαν τη γιορτή του ήλιου. Καθ' οδόν συνάντησε έναν στρατιώτη, ο οποίος την ανάγκασε να θυσιάσει στα είδωλα «μη προσκυνήσαι ηλίω γαρ, πεισθείσα την άδικον, καθυπέμεινας σφαγήν, φοιनिχθείσα τοις αίμασι [3]». Όμως, η πίστη της Αγίας ήταν σταθερή και ακλόνητη στον Ένα και Αληθινό Χριστό. Έτσι, απαρνήθηκε τα είδωλα και τον έφτυσε κατά πρόσωπο. Ο στρατιώτης έβγαλε το σπαθί του και το έμπηξε κάτω από το πλευρό της. Έτσι έλαβε μαρτυρικό τέλος η επίγεια ζωή της αγίας Ανυσίας, το έτος 298 [4], και αξιώθηκε να λάβει τον αμαράντινο της δόξης στέφανο «μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, και αφθαρσίας στέφανον αναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστώ τω Νυμφίω σου [5]».

Το θαυμαστό στην περίπτωση της είναι ότι ο σύντομος χρόνος της ζωής της και το νεαρό της ηλικίας υπερκεράσθηκαν από τα σπάνια ψυχικά της χαρίσματα, την σοβαρότητα, τη γενναιότητα του φρονήματος, την πολιά της σύνεση και τον «εκ βρέφους» πόθο της για τον Χριστό, ώστε θεωρώντας όλα τα δελεάσματα της

ζωής «ως ιστόν αράχνης», προχώρησε στις ευγενέστερες επιλογές και κόσμησε τη σύντομη ζωή της με την τριπλή κατά Θεόν «δόξα», της παρθενίας, της οσιότητος και του μαρτυρίου [6].

Παραπομπές:

- 1. Εβραίου 12,23.**
- 2. Στιχηρό Προσόμοιο του Εσπερινού της 30ης Δεκεμβρίου.**
- 3. Ο.π.**
- 4. Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Δεκέμβριος, εκδ. Άθως, σελ. 274-275 και 278-279.**
- 5. Τροπάριο κανόνος δ' ωδής στον όρθρο της 30ης Δεκεμβρίου.**
- 6. Αγίου Φιλοθέου Κοκκίνου, Λόγος στην Αγία Ανυσία την εκ Θεσσαλονίκης.**

(Πηγή: pemptousia.gr)